

Եվ ան ամենը, որ կենդանի է ու ինձի կհավատա,
հավիտյան պիտի չմեռնի: Զովի. 11:26

Թե մտածում ես դու մահվան մասին,
Թե տանջում է քեզ մեռնելու վախը,
Կամ թե փնտրում ես դու ինչ-որ մեկին,
Որ սփռվի քեզ, հասկանա ցավդ...

Թե պատել է քեզ հուսահատության
Թանձր մշուշն, ու չես գտնում ճամփան,
Կանգ առ դու, որվ մարդ, լսիր ինձ մի պահ,
Ես ունեմ խոսքեր մխիթարության:

Զիմա բերել եմ քեզ Բարի լուրը,
Որ չտանջի քեզ մեռնելու լուրը:

Երբ մի օր վերջին օրը քո մթնի,
Սարսափի դողը սիրտդ չպատի,
Այսօր եկել եմ ասելու համար,
Որ դու չես ծնվել մեռնելու համար:

Զիմա ես ունեմ խոսքեր ասելու,
Որ դու կոչված ես միայն ապրելու:
Եկել եմ այսօր քեզ հիշեցնելու,
Որ ԱՍՏՎԱԾ տվեց Որդուն՝ խաչելու:

Որ դու թանկ գնով առնված մեկն ես,
Որ անարգ մահից դու չսարսափես...

Եկել եմ այսօր սթափեցնելու
Քեզ համար և քո ոտքերն ընկնելու,
Որ հիմա չապրես մեռնելու համար,
Կյանք ունես պահված ապրելու համար:

Քանզի լավ գիտեմ սարսափն այն գալիք,
Որ ոսկորներն են հալչում կրակից,
Որ պիտի գոջաս, բայց ներում չկա,
Որ արցունքներիդ սփռվանք չկա:

Լսիր, գուցե դու վաղը չլինես,
Կամ գուցե վերջին ժամն է քո կյանքի,
Խորհե՛լ ես արդյոք՝ մահվանից հետո
Թշվառ վիճակդ ի՞նչ պիտի լինի...

Զեքիաթ չէ սա, և ցնորք չէ բնավ,
ճշմարտությունն եմ ես քեզ վկայում,
Զաշիվ պիտի տաս այս կյանքի համար,
Չես ծնվել միայն այս կյանքն ապրելու:

Թո՛ղ մարդիկ կոչեն ինձ խելագարված.
Քո վաղվա ցավը աչքերիս առաջ՝
Եկել եմ հիմա աղաղակելու՝
Ո՛րվ մարդ, հիմա է ժամն արթնանալու:

Որ կա փրկություն, անունը՝ ԶԻՍՈՒՄ,
Որ խաչը ուսին, լուռ ու անտրտունջ
Անիծյալ եղավ քեզ համար խաչին,
Եվ արյուն թափեց, որ հոգիդ փրկի:

Եվ թե ընդունես Փրկչիդ կենդանի
(Նրա ՍՈՒՐԲ ԶՈԳԻՆՆ երկա է հիմի),
Մահը քեզ համար՝ խայթոցը հանած,
Մի թունազերծված օձ պիտի լինի:

Եվ նրա վրա պիտի ծիծաղես,
Եթե նա մի օր քո դուռը թակի:

Կսպասես նույնիսկ դու նրան սիրո՞վ,
Քանզի գալիս է նա քեզ տանելու
Այնտեղ, ուր իր բյուր հրեշտակներով
ԶԻՍՈՒՄՆ է սիրով դիմավորելու:

Նա քո սրտի հետ խոսում է հաճախ,
Եվ իր մեծ սերն է քեզ պարզել հիմա,
Քեզ չի՛ հարկադրում, չի՛ ստիպում բնավ.
Էլ ի՞նչ սեր, եթե կամքին բռնանա:

Լսիր, բարեկամ, խորհուրդս մի պահ,
Փրկչի անունով բերել եմ ահա,
Ընդունիր դու այն սրտիդ մեջ տկար,
Որ կյանք ունենաս հավիտենական:

Իսկ թե չընդունես, իմ... խեղճ բարեկամ,
Դառնում ես պատճառ քո ողբերգության:

Չես ունենալու նույնիսկ այս կյանքում
Մտերիմ ընկեր, ազնիվ բարեկամ,
Քո հոգսերի մեջ չես սփռվելու,
Քո արցունքները ո՞վ է սրբելու:

Ցավս այն է, որ չարը խորամանկ,
Սին հույսերով է քեզ օրորելու,
Եվ պատրանքներով կեղծ հաջողության
Նա քո սիրտն է Փրկչից զատելու.

Այսօր կտա, վաղը կտանի,
Բայց և մի քիչ քեզ կթողնի,
Որ դու ապրես էլի՜ հույսով,
Վաղվա օրվա սին խաբկանքով:

Եվ քո ականջին պիտի շշնջա,
- Ծնվել ես կյանքում միայն մեկ անգամ,
Հասկացիր, ո՞վ մարդ, էլ չես ծնվելու,
Ձեռքիցդ մի՛ թողնիր պահը ապրելու:

Նա չի՛ պատմելու քեզ մահվան մասին,
Միտքն այդ հեռու է քեզնից վանելու,
Փորձով լավ գիտե՛ նեղության ժամին
Տիրոջ փրկության դուռն ես զարնելու:

Ասում եմ ես քեզ մեկ անգամ ևս,
Հիսուսն է սիրով կանգնած առջևդ,
Խոցված ձեռքերը քեզ վկայություն,
Նա մեռավ, որ դու չմեռնես կյանքում:

Քո կյանքի համար, իմ լավ բարեկամ,
Հիշեցնում եմ քեզ մի վերջին անգամ.
Հիշիր՝ ծնվել ես ապրելու համար,
Այլ ո՛չ տանջանքի հավիտենական: